

[Harald Nielsen.]

var af beskæftigelsesmæssig karakter. Han mente, at vor tekstilindustri var så hårdt trængt i konkurrencen med andre lande, at en forøget beskyttelse var nødvendig. Men der var ikke i finansministerens fremsættelse eller i hans udtalelser ved første behandling nogen dokumentation af denne påstands rigtighed eller oplysninger om, hvordan det egentlig, økonomisk, beskæftigelsesmæssigt og produktionsmæssigt, stod til med dansk tekstilindustri.

Disse oplysninger måtte vi så udbede os i udvalget, og der blev da også væltet en hel del statistik ud over os fra administrationens side, men ejendommeligt nok var denne statistik ikke ledsaget af kommentarer eller af en konklusion med hensyn til, hvilken lære man kunne uddrage af de fremførte oplysninger. Der var heller ingen af dem i udvalget, der støtter tanken om forhøjelse af toldsatserne, der følte nogen trang til at kommentere de givne talmæssige oplysninger om tekstilindustriens forhold, hvad jeg måske kan tage som et udtryk for, at de i deres stille sind har erkendt, at der ikke i denne statistik var nogen synderlig basis for at kræve en forøget beskyttelse. Det er i hvert tilfælde den lære, jeg med støtte af de folk, der har praktisk indsigt i forholdene på dette område, har kunnet drage af de fremkomne oplysninger.

Materialet er ganske vist meget uensartet, og jeg synes også på visse punkter meget mangelfuldt, men det peger afgjort i retning af, at der må være en stor forskel på de forskellige selskabers konkurrenceevne, og at det navnlig er for de allerstørste selskabers vedkommende, d. v. s. dem med en aktiekapital på 1 mill. kr. eller derover, at det har knebet i den sidste tid. For årene før 1954 gælder det således, at kun 72,4 pct. af de største selskaber havde overskud imod 89,3 pct. af selskaberne med en aktiekapital på mellem $\frac{1}{2}$ og 1 mill. kr. Det fører mig til den antagelse, at enhver oversigt over den samlede industris økonomi vil være stærkt præget af de forholdsvis få, men meget store selskabers vanskeligheder.

Det regnskabsmæssige materiale, vi har fået tilstillet, er af en sådan art, at det er meget svært for ikke at sige næsten umuligt at analysere tallene med fuldstændig sikkerhed. Man kan se, at der til visse tider har

været en endog meget stor indtjening i tekstilindustrien, men man kan ikke se, hvortil pengene er brugt, d. v. s. i hvilket omfang de er anvendt til investering og rationalisering eller anvendt på anden måde.

Af det materiale, udvalget har fået udleveret, fremgår det endvidere, at de største selskaber så sent som i 1951 udbetalte forholdsvis meget større dele af overskuddet i udbytte, sammenlignet med de mellemstore, og at de mellemstore selskaber taget under eet endnu i 1954 gav et overskud, der må betegnes som tilfredsstillende, adskillige af dem endog en dividende på 14,5 pct. eller derover.

Går vi dernæst til spørgsmålet om beskæftigelsen, ved vi, at da den voldsomme efterspørgsel efter tekstilvarer, som prægede årene lige efter krigen, ebbede ud, kom der på grund heraf, måske også på grund af den gennemførte rationalisering, en vis afgang af arbejdere fra tekstilindustrien, som så fik beskæftigelse andetsteds. Men det er dog alligevel sådan, at tekstilarbejdernes og skrædderfagets arbejdsløshedskasser endnu i 1955 havde henholdsvis ca. 25 pct. og ca. 13 pct. flere medlemmer end i 1938. At arbejdsløsheden blandt disse medlemmer har været forholdsvis stor i 1955, tilskriver jeg udelukkende den nedgang i forbruget, som tøjskatterne har medført.

Ser vi dernæst på, hvor stor en del af vort lands tøjforsyning dansk tekstilindustri dækker, finder vi, at den danske produktion af tekstilvarer i 1955 udgjorde på næsten alle områder mindst samme procent af produktion plus import som i 1938, på hvilket tidspunkt tekstilindustrien jo havde arbejdet sig frem til en meget smuk position her i landet; den eneste væsentlige undtagelse er metervarer af silke og cellulid. Dette må ses på baggrund af, at vi ikke selv producerer rayon og andre af de kemo-fibre, der spiller en stedse tiltagende rolle. Så meget om det materiale, som er tilstillet udvalget af administrationen.

Vender jeg mig dernæst, for at få sagen yderligere belyst, til den internationale statistik og undersøger, om der i denne skulle kunne findes bekræftelse for den påstand, at det står dårligere til med den danske tekstilindustri end med den udenlandske, og at dette skulle skyldes, at den danske tekstilindustri har en lavere beskyttelse end